

Straník a Dubeň bikero v raj

Pavel Chrenčík ✖ foto: autor



Veru tak – Žilina v zajatí nádhernej Malej Fatry, Strážovských vrchov, Kysúc a Javorníkov sa nemá v žiadnom prípade za čo hanbiť – to uznávame aj my návštevníci, hneď na začiatku. Hôr a kopcov je v jej blízkom okolí až-až a pravdepodobne to vedľa aj miestny bajkeri, ktorý priam reprezentujú slovenskú elitu vlastnenej techniky. Po trailoch sa to hemží vysokými zdvihmi najrenomovanejších značiek, slovo bajker tu má cveng – takže sme tu správne.



Ultraprudká
kamenitá cesta.

Nestrafí sa tu ani ten, kto má dobrý nos na traily. V mapách sa dá nájsť mimoriadne množstvo dolín a lesných ciest. V tieni stromov sú pokrývané desiatky kilometrov zväznic a na relatívne krátkych vzdialenostiach vydieme stovky metrov

prevýšenia. Panorámy na hrebene okolitých končiarov sú len čerešňou na torte. O neďalekom Súľovskom maratóne bolo čosi povedané v predchádzajúcich číslach, predstavu, čo je juhozápadne teda máte. Nemôžeme zabudnúť na Javorníky a prejazd po štátnej hranici, tie končia práve

v severnom okolí Žiliny (tie sme spomenuli v septembrovom Cyklomag-u). Hneď za nimi preveria orientačné schopnosti Kysuce. Malebné samoty roztrúsené po grúňoch pripomínajú Einsteinovu teóriu relativity, v tomto prípade času. Ten, akoby tu stál, len cingajúce zvonce oviec nás prebera-



Cistý prierez.

jú zo zasnenia. Jednoducho je tu toho pre bajkera veľa a podrobne popísať len to najlepšie by zabralo množstvo papiera. My sme skúsili nasledovné (neskôr ešte oveľa viac) a vôbec neľutujeme, naopak bolo by sebecké nepodeliť sa o to s vami.

Samotná trasa odradí lenivcov jedným dlhým a druhým poriadne prudkým stúpaním, tí ktorí berú hodenú rukavicu nebudú spálené kalórie v žiadnom prípade ľutovať. Ono totiž všetko nastúpané poctivo premeníme na zjazd a po záverečnom technickom singli nad Budatínom budeme kričať a ryčať od vzrušenia!

Východzia aj cieľová stanica je teda v Žiline. Pre cezpoľných je ideálny štart zo železničnej stanice. Každý určite pozná hlavnú cestu na Martin, z nej prcháme rovnou čiarou z mestského stresu a smradu smer celulózka a za ňou na Trnové. Je to len pár kilometrov a nič lepšie a zároveň rýchlejšie zrejme nie je po ruke. (nechtiac sme sa zamotali pomedzi sídliská, nebola to žiadna výhra, okrem toho to bolo dlhšie nielen vzdialenosťou ale aj stratou času.) Ta nás netrpezlivo očakáva zelená turistická značka, na niektorých miestach je slabá značená. No hneď keď prejdete brod malého potoka a podarí sa zavaknúť zablatené SPD – čka ste správne. Inak v tej chvíli konečne zbadáte aj

TRAIL
MESIACA



Pekným terénom
pred Švrčinnikom.

značku. Na chvíľku ju opustíme pred kopcom Švrčinník, aby sme sa k nej opäť za kopcom vrátili. Krutý približne tristo metrový strmák dá zabrať a príde možno aj na prekrepčenie nôh. Z poľnej cesty sa razom stáva lesná asfaltka. Tá nás katapultuje z nadmorskej výšky päťsto metrov do sedla Javorina (967 m) a k najvyššiemu bodu dnešnej trasy pamätníku pravdepodobne SNP s kótou 1010 metrov. Veru tu by sa mi nechcelo ísť pešo na exkurziu zo základky... Za dobrého počasia nie je núdza o gýčové pohľady na všetku tú nádheru dookola (hrebeň Lúčianskej a Krivánskej Malej Fatry, Váh...). Slabšia povaha pustí slzu a nenecháme si ujsť ani výhľad z vrchu kameňolomu do doliny. Pre istotu čekneme brzdy lebo odtiaľ to bude



Vrchol Straníka.

riadny kus z kopca. Na rozcestníku turistických trás naklopíme doľava na červenú a šou sa môže začať. Matka nepustí a na piatich kilometroch padneme o šesťstopäťdesiat metrov. Predstavu si musíte spraviť sami. Po celej dĺžke je to lesná kamenistá cesta, miestami naozaj prudká a nechýbajú ostré kamene (nízky tlak v kolesách = prerazené duše!, maximálka tu je okolo šesťdesiat...). Smerom dole sú viaceré varianty. Hneď zavrhujem možnosť ísť po asfalte, iba ak vlastníci trekíngov. Ďalej sa núka zelená značka. Je technicky náročnejšia a nevyhnete sa prenášaniam cez padnuté stromy. Prekvapením dnešného trailu je hrad Strečno, poznáme ho všetci a nebudem ho zbytočne rozoberať. Kto chce pôjde mrknúť na obhliadku, my prejdeme mostom na druhú stranu Váhu do Nezbudskej Lúčky a niekde si spravíme vegetnú pauzu. Budeme ju potrebovať, pretože k ďalšiemu terénu si odtrpíme deväť kilometrov po asfalte do Tepličky nad Váhom. Pokiaľ je hlavná cesta pre otrúľného „terenára“ príliš odradzujúce sústo, v mape je takisto zaznačená nefrekventovaná cesta po hrádzi. Malá obchádzka za trochu pokoja sa určite vyplatí. Už v diaľke je vidno samostatný vrch. Straník jeho meno ješť a okrem paragliderov je zaujímavý aj pre DH-čkarov. V máji sa tu jazdíeva prvý pretek slovenského pohára. Aby sme sa pozreli z jeho plešatého vrcholu musíme si zadupať v krutom stúpaní štyristo výškových metrov, 769 metrový Straník totiž nedá nič zadarmo (Teplička nad Váhom je v nadmorskej výške 360 m). Lahšia asfaltová cesta vedie kúsok ďalej po žltej turistckej značke. Pravdepodobne novšieho dáta vo veľkých úvodzovkách postavená, ale skôr vyjazdená od nákladákov je tretia odbočka v pravo v spomínanej Tepličke a tu sa oddeľuje zrnó od pliev. Z trojčlennej skupiny nezlomilo jediného, ostatný bez hanby potlačili. Stačí letmý pohľad a je jasné, ktorý prevod treba nahodiť. Krátky výdych približne v strede cesty nasleduje na asfaltke do dediny Zásranie. Tu sa nedá zabľúdiť, ako obvykle prudké stúpanie po extra rozbitej asfaltke (to si ani nezaslúži taký honosný názov) preverí psychickú odolnosť viacerých jedincov. V stave núdze je dobré pamätať si osvedčené pravidlo



Strečno a Váh.



Pamätník v 1010 metrovej výške.



Nad Strečnom.

TRAIL
MESIACA



Mimoriadne
prudká zväžnica.



Singel na
hrebni Dubna.

na rázcestí a vybrať vždy strmšie stúpanie. Samotný vrchol okupujú poväčšine turisti vychutnávajúci si takmer 360 stupňovú panorámu žilinského považia. Zdatný bajkeri zvolia zostupovú jazdu po DH trati, takmer všetky skoky sa dajú obísť a my si vychutnáme lesnú zväžnicu naspäť do Zástrania. Tá je takisto dostatočne prudká a v dolnej časti solídne kamenistá. O prerazenie duše nebola núdza ani tentoraz a kolega Pjotr krásnym úhybným manévrom pikuje do kríkov. Dostať v plnej rýchlosti defekt na predné nie je med lízať. Všetko končí s úsmevom na tvári a je čas pripraviť sa na veľké finále a zlznúť smotanu dnešného 45 kilometrového trialu (GPS vykrútilo prevýšenie 1550 m). Dámy a páni nasleduje hrebeň známeho Dubňa nad samotnou Žilinou (veď sa aj vraví – mesto pod Dubňom... alebo aktuálnejšie Slotovo). Skôr by sa po správnosti malo užívať hrebienka, no tento štvorkilometrový singeltrail ponúka viac ako niektoré nudné a dlhé hrebeňovky. Zo Zástrania je pre nás dobrá jediná z farieb a to červená. Oči na stopkách pri vchádzaní do lesa z asfaltky naľavo, aby sme túto perličku nepremeškali. Naozaj,





aj keď už nebude niekto zvládať dokončenie tejto trasy, treba skoncentrovať posledné sily a v žiadnom prípade Dubeň nevynechať. V jednom sprievodcovi pre horské bicykle v okolí Žiliny (zadarmo na pultoch miestnych bikeshopov) sa o tom dočítame: „v závere veľmi strmo, možnosť odbočiť vpravo miernejším zjazdom popod vodojem...“ koniec hlásenia). No to by bola kardinálna chyba odbočiť inam, tento trail si zaslúži to najvyššie hodnotenie a hádam aj samostatnú kapitolu. Technické úseky sa striedajú smerom hore aj dolu a zo zalesneného vrcholu 613 metrov sa definitívne začína bajková nirvána. Korene a kamenisté úseky strieda zvlnený singel v dokonalom rytme a pokiaľ sa nikto nepomotáva do cesty je zážitok grandiózny. Smerom naspäť by som na Dubeň neodporúčal nikomu a to platí v podstate

pre všetky uvedené zjazdy. Žilničania majú za chrbtom luxusnú parádku a vybehnúť na Dubeň je pre nich otázkou pár minút. Dopriať si takúto parádu môžu aj v čase krátkych dní počas pracovného týždňa.

Je koniec, na tvárach sa šklebí priblížený úsmev, ako keď dáte malému decku obľúbenú zábavku. Hold každý máme svoje a my sme si vybrali trápenie v kopcoch, ktoré nás robí podobne šťastnými a nevieme vlastne prečo. Sme na konci dnešného okruhu a tí, ktorí sa budete mať čas zastaviť a vyskúšať si miestne trasy určite neoľutujete (je ich tu naozaj veľké množstvo a každý si príde na svoje). Ošatní sa aspoň pozrú z auta na obchvate v Žiline k Dubňu a v duchu si povedia – tak tam niekde je tá dobrota! ✕



TRAIL
MESIACA